

20. een standbeeld op te richten op eenig plein in Londen, de stad waar hij leefde en werkte;

30. een kapitaal bijeen te brengen, ten einde onderzoekingen en ontdekkingen op het gebied der heelkunde aan te moedigen en te beloonen en dit wel *zonder onderscheid van landaard*.

Terwijl de beide eerste denkbeelden reeds in vervulling komen, roept het „*LISTER Memorial Committee*” ter vervulling van het laatste, met internationaal karakter, de hulp in der geheele beschaafde wereld in de overtuiging, dat deze met liefde de gelegenheid zal aangrijpen haar schuld te erkennen tegenover de nagedachtenis van dezen weldoener der menschheid.

Ondergeteekenden zullen bijdragen voor dit doel — groote en kleine, van geneeskundigen en van leeken — gaarne in ontvangst nemen.

Groningen
Leiden
Utrecht
Amsterdam

), 29 Mei 1913.

C. F. A. KOCH.
J. A. KORTEWEG.
H. J. LAMÉRIS.
O. LANZ.
J. ROTGANS.

De politieke bladen worden verzocht dezen oproep over te nemen.

TEAKHOUT.

Naar aanleiding van de mededeeling van dr. VAN HERWERDEN in de rubriek „Ongevallenwet” over: „*Dermatitis en teakhout*” zou ik de opmerking willen maken, dat teakhout bij de timmerlieden berucht is, omdat splinterwondjes van teakhout zoo dikwijls gaan zweren. Ik heb het zelf herhaaldelijk kunnen waarnemen, dat teakhoutbewerkeres ongeschikt tot werken waren door geïnfecteerde splinterwondingen, die zeer traag tot genezing overgingen. Eén timmerman, die geregeld in teakhout werkt, heb ik reeds meermalen daarvoor behandeld en — om de aandacht van den directeur-generaal van den Arbeid er op te vestigen — dat geval als bedrijfsziekte aangegeven.

Nieuwendam, 29 Mei 1913.

P. J. J. HONIG.

IETS OVER KIESPIJN.

Naar aanleiding van het ingezonden stuk van den heer LOUIS FRANK in het nummer van 31 Mei, zie ik mij genoodzaakt de volgende opmerkingen te maken. Den heer FRANK komt het voor, dat ik de geneeskundigen overschat. Duidelijk heb ik in mijn stukje laten uitkomen, dat dit vooral bestemd was voor geneeskundigen op plaatsen, waar geen tandarts gevestigd is. Juist zij zijn het, die veel met tandlijders in aanraking komen en die dan ook door hun ervaring een grootere kennis van de mondholte verkregen hebben. De gevaren bij het onvoorzichtig aanwenden van acid. arsenicosum worden vermeden bij het juiste gebruik van de pasta, waarvan ik de doseering opgaf (*Dental Review*, Juni 1904). Wat de uitlating van prof. WILLIGER aangaat, moet ik verwijzen naar WITHAUS, *Brieven en opstellen over conserveerende tandheelkunde* bldz. 91. Deze raadt het gebruik van cofferdam voor het inbrengen van arsenicum beslist af. Beter had de heer FRANK het gevonden aan te raden phenol-tannine op de blootliggende pulpa te brengen. Door dit 24 uur te laten zitten ontstaat een korst van dood, hard eiwit en het arsenicum, door den tandarts daarop gebracht, zal geen uitwerking hebben. (E. POULSSON, *Lehrbuch der Pharmacologie* 1912). Doet zich het geval voor, dat een patiënt, die voorloopig door den geneesheer behandeld is, bij den tandarts komt, dan zal deze voorzeker de genomen moeite ten hoogste waardeeren.